

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X.X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-10-26 Nr. 429-256
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X.X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2025 m. birželio 28 d. pareiškėjas, pasinaudodamas banko jam išduota mokėjimo kortele, inicijavo 28 mokėjimo operacijas (toliau – mokėjimo operacijos) bendrovėms ECO'PRISME, E, *Uxcourses*, *Pudgeshook* ir *Pictrs* (toliau – gavėjai). Bendra pareiškėjo kortele inicijuotų mokėjimo operacijų suma gavėjams – 6 018,25 Eur.

2025 m. birželio 28 d. bankas gavo pareiškėjo kreipimąsi, kuriame pareiškėjas teigė, kad mokėjimo operacijų gavėjams jis neinicijavo, ir prašė, kad bankas jam grąžintų mokėjimo operacijų lėšas.

Bankui atsisakius tenkinti pareiškėjo reikalavimą, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Kreipimesi pareiškėjas neginčijo, kad mokėjimo operacijas inicijavo jis pats, tačiau teigė, kad yra priklausomas nuo azartinių lošimų, tai lėmė, kad buvo inicijuotos mokėjimo operacijos. Pareiškėjas paaiškino, kad yra įtrauktas į priklausomų nuo azartinių lošimų asmenų sąrašą, todėl lėšų gavėjai neturėjo iš jo priimti mokėjimo operacijų. Pareiškėjo teigimu, gavėjai, leisdami jam registruotis lošimų platformoje, veikė nesąžiningai, todėl turėtų jam grąžinti mokėjimo operacijų lėšas.

Pareiškėjo teigimu, bankas turėjo imtis priemonių ir nevykdyti mokėjimo operacijų bendrovėms, kurių veikla susijusi su azartiniais lošimais. Pareiškėjo nuomone, bankas neveikė tinkamai, nes neužblokavo pareiškėjo kortele inicijuotų mokėjimo operacijų, todėl turi grąžinti mokėjimo operacijų sumą.

Bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime paaiškino, kad nesutinka tenkinti pareiškėjo reikalavimo, nes mokėjimo operacijos buvo inicijuotos paties pareiškėjo, naudojantis pareiškėjui priklausančia mokėjimo kortele. Banko teigimu, pareiškėjo inicijuotos mokėjimo operacijos buvo patvirtintos tinkamai, t. y. pareiškėjo ir banko sutartu būdu, todėl bankas neturėjo pagrindo jų nevykdyti.

Pasisakydamas dėl lošimų blokavimo funkcijos banko programėlėje, bankas paaiškino, kad savo klientams siūlo lošimų blokavimo funkciją, kuri leidžia automatiškai blokuoti kortelių mokėjimus azartinių lošimų paslaugų teikėjams, įskaitant lažybų punktus, internetinius kazino ar sporto lažybų programėles. Šią lošimų blokavimo funkciją savo iniciatyva gali įjungti ir išjungti pats banko paslaugų vartotojas. Banko teigimu, vartotojui įjungus minėtą funkciją, toks kortele atliktas mokėjimas azartinių lošimų paslaugų teikėjui bus iš karto atmestas. Bankas pažymėjo, kad lošimų blokavimo funkcija aktyvuojama ir deaktivuojama tik banko mobiliojoje programėlėje, bankas negali šios funkcijos aktyvuoti visam laikui, nes jos veikimas priklauso nuo kliento pasirinkimo ir veiksmų.

Bankas paaiškino, kad pareiškėjas lošimų blokavimo funkcijos niekada nebuvo aktyvavęs ir šio ginčo nagrinėjimo metu nėra jos aktyvavęs. Be to, nors pareiškėjas nurodo, kad visos jo inicijuotos mokėjimo operacijos buvo susijusios su azartinių lošimų veikla, tačiau, banko turimais duomenimis, nė vieno iš gavėjų veikla nebuvo registruota kaip susijusi su azartiniais lošimais.

Banko teigimu, atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas banko programėlėje niekada nebuvo aktyvavęs lošimų blokavimo funkcijos, bei į tai, kad visų lėšų gavėjų veikla nebuvo registruota

kaip veikla, susijusi su azartiniais lošimais, bankas neturėjo jokio pagrindo nevykdyti tinkamai autorizuotų mokėjimo operacijų.

Atsižvelgdamas į pirmiau išdėstą informaciją, bankas prašė atmesti pareiškėjo reikalavimą kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo pareiškėjui grąžinti iš banko sąskaitos kortele pareiškėjo inicijuotų ir banko įvykdytų mokėjimo operacijų bendrą sumą – 6 018,25 Eur.

Ginčo šalis siejo sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Tarp šalių nėra ginčo dėl mokėjimo operacijų autorizavimo¹, todėl šių mokėjimų autorizavimo aplinkybės toliau sprendime nebus plačiau analizuojamos, laikant mokėjimo operacijas autorizuotomis.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir įvertinti pareiškėjo reikalavimo bankui pagrįstumą, Lietuvos banko nuomone, būtina nustatyti, ar bankas turi pareigą pareiškėjui grąžinti mokėjimo operacijų lėšas.

Vertinant, ar nagrinėjamu atveju bankui, kaip pareiškėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, galėjo kilti pareiga grąžinti pareiškėjui mokėjimo operacijų sumas, svarbu pažymėti, kad autorizotų mokėjimo operacijų įvykdymo atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas (nagrinėjamu atveju – bankas) neturi imperatyvios pareigos grąžinti mokėtojai (nagrinėjamu atveju – pareiškėjui) jų sumų, išskyrus Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytus atvejus, kurie nagrinėjamu atveju nėra aktualūs, nes mokėjimo operacijos netenkina Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytų sąlygų, kurioms esant mokėtojas įgytą teisę atgauti tokiu būdu atliktos autorizotos mokėjimo operacijos sumą².

Kitais negu Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatyti atvejais banko pareiga grąžinti pareiškėjui mokėjimo operacijų sumas, Lietuvos banko nuomone, galėtų kilti tik tada, jeigu būtų nustatyta, kad bankas dėl nuo jo priklausančių aplinkybių mokėjimo operacijų neįvykdė ir (arba) įvykdė jas netinkamai.

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Remiantis ginčo bylos duomenimis, pagrindo teigti, kad bankas neįvykdė mokėjimo operacijų ir (arba) jas įvykdė netinkamai, nenustatyta.

Ginčo byloje turimi duomenys patvirtina, kad gavėjų, kuriems pareiškėjas bankui nurodė pervesti mokėjimo operacijų lėšas, veikla nėra susijusi su azartiniais lošimais. Bankas paaiškino, kad lošimų blokavimo funkcijos veikimas yra pagrįstas paslaugų teikėjo ir (ar) pardavėjo kategorijos kodu (MCC), kurį paslaugų teikėjai ir (ar) pardavėjai naudoja vykdydami operacijas ir kuris padeda mokėjimo paslaugų teikėjui nustatyti, kokio tipo operacijos bus atliekamos. Vartotojui aktyvavus lošimų blokavimo paslaugą, visi sandoriai su paslaugų

¹ „While I did approved the transactions this was done under the false impression that the website was properly licensed.“

² Mokėjimų įstatymo 41 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad turi būti tenkinamos abi šios sąlygos: 1) autorizuojant mokėjimo operaciją nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma; 2) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas.

teikėjais ir (ar) pardavėjais, kurių MCC kodai yra 7800, 7801, 7802, 7995, 9406, 975410, bus atmesti, tačiau tinkamai autorizuotos mokėjimo operacijos, atliekamos paslaugų teikėjams ir (ar) pardavėjams, turintiems kitokį MCC kodą, bus įprastai įvykdytos.

Turimais banko sistemų duomenimis, pareiškėjo kortele inicijuotų mokėjimo operacijų bankas negalėjo stabdyti ir jų nevykdyti, nes gavėjai nėra lošimo paslaugų teikėjai ir (ar) pardavėjai ir yra priskiriami prie šių MCC kategorijų numerių: 8299 (mokyklos ir švietimo paslaugos), 6012 (finansų įstaigos – prekės ir paslaugos), 7299 (įvairios asmeninės paslaugos, kurios nėra priskiriamos kitur), 5816 (skaitmeniniai produktai – žaidimai), 5817 (skaitmeniniai produktai – programos (išskyrus žaidimus)).

Ginčo byloje turimi pareiškėjo paaiškinimai leidžia daryti išvadą, kad mokėjimo operacijos buvo įvykdytos tinkamai, t. y. pagal paties pareiškėjo bankui pateiktus mokėjimo nurodymus.

Nustačius, kad pareiškėjo autorizuotas mokėjimo operacijas bankas įvykdė tinkamai ir pagrįstai, nėra pagrindo pareiškėjo reikalavimą bankui grąžinti 6 018,25 Eur pripažinti pagrįstu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X.X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis